

10 jaar WADA invloed in Vlaanderen

In het jaar 2007 werd het decreet medisch verantwoord sporten geruisloos door de volksvertegenwoordigers in het Vlaamse Parlement goedgekeurd.

Ditzelfde decreet wordt vandaag door een groot deel van de toen aanwezige volksvertegenwoordigers en hun partijen zwaar onder vuur genomen na de opgelegde schorsing van 1 jaar aan enkele topsporters.

Of de strafmaat te hoog of ongepast is, wordt nu even in het midden gelaten, want het Vlaamse Doping Tribunaal heeft het Vlaamse decreet toegepast.

Hoe het nu verdoemde decreet er kwam

Na de tumultueuze Tour de France in 1998 is door het toedoen van het IOC (het Internationaal Olympisch Comité), het WADA (World Anti-Doping Agency) **op 10 november 1999** over de doopvont gehouden, dag op dag 10 jaar geleden

De missie van het WADA bestaat erin om wereldwijd een uniform dopingbeleid in te voeren en hun instrument daartoe is de befaamde WADA-Code.

De invloed van het WADA gaat zo ver dat de parlementen in democratische landen zelfs geen tegengas meer geven bij het stemmen van nieuwe dopingreglementen die op de Code worden gebaseerd, en zo gebeurde ook in Vlaanderen.

Het nieuwe decreet is op een nogal onkritische wijze door het Vlaamse Parlement gejaagd, ook al omdat er niet- officieel werd bedreigd dat het WK veldrijden 2007 niet in Hoogdele zou doorgaan, als het Vlaamse dopingreglementering op WADA leest geschoeid, nog langer uitbleef. De druk van WADA om via het CAS (Court of Arbitration for Sport) vat te houden op de tuchtrechtelijke sancties tegen elitesporters, bracht er de toenmalige minister van Sport Anciaux (toen Spirit, nu sp.a) toe om voor die topsporters af te zien van de bestaande disciplinaire tuchtorganen, inclusief de mogelijkheid van beroep tot bij de Raad van State. Die disciplinaire Commissie, en bijhorende Raad functioneert trouwens nog altijd voor de gewone sporters, ook voor dopinggebruik.

Uit ontzag voor het WADA, of onder de bedreiging dat er hier geen internationale sportevenementen meer worden toegestaan, heeft de Vlaamse wetgever dus de rechten van verdediging van de elitesporters ondergeschikt gemaakt. Noch Anciaux, noch het merendeel van de Vlaamse Parlementsleden die nu aan de Klaagmuur staan, zagen er geen graten in dat er voor hen geen beroepsprocedure meer was in eigen land, in hun eigen taal en volgens eigen Vlaamse regels.

Alleen Jean-Marie Dedecker, toenmalig Vlaamse Parlements lid en Gemeenschapssenator kwam de minister verwittigen dat de rechten van verdediging van de elitesporters gefnuikt werden. Zijn woorden klinken nu weerom profetisch, maar zoals gebruikelijk in Vlaanderen vielen de goede raadgevingen toen weer in dovemansoren.

Nu ontdekt de Vlaamse politieke wereld plots dat er geen Vlaamse beroepsinstantie bestaat voor de tuchtrechtelijk veroordeelde elitesporters. Nochtans stemde het Vlaams Parlement in 2007 bijna volmondig ja op dit decreet.

Het WADA heeft op die manier de macht in de dopingbestrijding in Vlaanderen overgenomen, zelfs de macht van het stemknopje in het Vlaamse Parlement. De ontuchtering is bij velen groot, maar komt wel rijkelijk laat.

Wat moet Vlaanderen nu doen?

Vlaanderen moet waken en vechten voor de belangen van zijn eigen elitesporters. Het gaat niet op dat een Vlaamse elitesporter zijn lot in handen moet leggen van het Internationale Sporttribunaal die zetelt in Zwitserland en als proceduretaal of het Engels of het Frans kent.

Een woordvoerder van het CAS was gehaast om mede te delen dat de beroepsprocedure enkel 500 Zwitserse Frank kost. Maar hij 'vergeet' de zeer hoge tarieven van Zwitserse advocaten, de vertalingkosten, en de kosten voor transport en verblijf die een elitesporter die in beroep gaat, moet dragen. Uitzonderlijk zal het Internationaal Sporttribunaal ook wel in het gebouw van het BOIC in Brussel zetelen, maar lang niet altijd, en dat is eigenlijk niet het punt.

Daarom heeft Vlaanderen als plicht om maximaal de rechten van de verdediging van alle sporters te garanderen, ook de topsporters door decretaal een Vlaamse beroepsinstantie in te schrijven, volgens eigen regels, volgens eigen vastgelegde procedureregels, en in eigen taal.

Vlaanderen heeft als plicht de sport dopingvrij te houden maar heeft nog meer de plicht zijn eigen elite niet vogelvrij te verklaren omdat big brother WADA dit finaal dicteert. Dopingbestrijding is niet alleen het pakken van sporters, maar ook het verzekeren van alle basisrechten.

Op 10.11.2009 mag Vlaanderen het WADA een gelukkige 10de verjaardag toewensen, maar dan met de mededeling dat de tijd van het monopolie en van de eigen speeltuin voor het WADA definitief over. Dan kan de ernst en het evenwicht in de dopingbestrijding op alle fronten, en ook in Vlaanderen terugkeren.

Ulla Werbrouck
Vlaams Volksvertegenwoordiger LDD

Lut Wille
Advocaat
Parlementair raadgever
Bondsprocureur KBWB en WBV